

Energiklagenævnet

Årsberetning 2007

November 2008

INDHOLD

FORORD	3
ENERGIKLAGENÆVNET	4
NÆVNSMEDLEMMER.....	5
SEKRETARIATET	7
ENERGIKLAGENÆVNETS AFGØRELSER	8
AFGØRELSER TRUFFET EFTER LOV OM VARMEFORSYNING	10
<i>Projektforslag.....</i>	<i>10</i>
<i>Tilslutningspligt.....</i>	<i>11</i>
<i>Udtrædelsesgodtgørelse.....</i>	<i>12</i>
AFGØRELSER TRUFFET EFTER LOV OM ELFORSYNING.....	14
<i>Forsyningspligtpriser.....</i>	<i>14</i>
<i>Prisgodkendelse .....</i>	<i>14</i>
<i>Indtægtsrammer .....</i>	<i>15</i>
<i>Placering af målested på transformere .....</i>	<i>15</i>
<i>VVM-vurdering .....</i>	<i>16</i>
<i>Overtagelse af nødlidende vindmølle.....</i>	<i>16</i>
AFGØRELSER TRUFFET EFTER LOV OM ENERGIBESPARELSER I	
BYGNINGER.....	18
AFGØRELSER TRUFFET EFTER LOV OM CO ₂ -KVOTER	20
ØVRIGE AFGØRELSER.....	21
<i>Klageberettigelse.....</i>	<i>21</i>
<i>Afgørelsesbegrebet.....</i>	<i>22</i>
<i>Afvisning af klage på andet grundlag .....</i>	<i>22</i>
<i>Mangelfuld begrundelse.....</i>	<i>24</i>
<i>Opsættende virkning.....</i>	<i>24</i>
RETSSAGER	27
SAGSBEHANDLINGSTIDER.....	28
FORVENTNINGER TIL 2008.....	30

Forord

Energiklagenævnet er et uafhængigt klagenævn på Klima- og Energiministerens ministerområde.

Energiklagenævnet blev oprettet i 1995 ved lov nr. 405 af 14. juni 1995 om ændring af lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug. Loven trådte i kraft den 1. januar 1996.

Energiklagenævnets sagsområde er senere udvidet væsentligt, og nævnet er i dag sidste administrative klageinstans for myndighedsafgørelser på 14 lovområder inden for energiområdet. Størstedelen af de klager, som Energiklagenævnet modtager, indgives efter varmforsyningsloven og elforsyningsloven.

I november 2007 blev Energiklagenævnet ressortoverført fra Transport- og Energiministeriet til Klima- og Energiministeriet.

Energiklagenævnet udgiver herved sin første årsberetning. Beretningen beskriver Energiklagenævnets virksomhed og omtaler herunder visse af nævnets afgørelser i sager, der er afsluttet i 2007.

Energiklagenævnet ser frem til et fortsat godt samarbejde med aktørerne på energiområdet.

Poul K. Egan
Nævnshoved

Henrik Chieu
Sekretariatschef

Energiklagenævnet

Energiklagenævnet behandler klager over myndighedsafgørelser truffet af Energitilsynet, Energistyrelsen og kommunerne.

Nævnet består af en nævnsformand, en næstformand og en række sagkyndige medlemmer. Medlemmerne beskikkes af ministeren for en 4-årig periode med mulighed for genbeskikkelse. Medlemmerne repræsenterer et alsidigt kendskab til energimæssige forhold samt juridisk, økonomisk og teknisk sagkundskab.

Energiklagenævnets sammensætning og antal af deltagende medlemmer ved nævnets møder fastsættes af sekretariatschefen efter delegation fra nævnsformanden. Afhængig af sagernes karakter sammensættes nævnet med tre, fem eller syv medlemmer.

I 2007 afholdt Energiklagenævnet 13 nævnsmøder.

I visse typer af sager er nævnsformanden bemyndiget til at træffe afgørelse på nævnets vegne. Bestemmelser herom er fastsat i Energiklagenævnets forretningsorden eller ved formandsbemyndigelse.

Rammerne for Energiklagenævnets virksomhed er beskrevet i lovgivningen og i nævnets forretningsorden.

Energiklagenævnet og sekretariatet har kontor i København:

Postadresse:

Frederiksborggade 15

1360 København K

Telefon: 33 95 57 85

Fax: 33 95 57 99

Hjemmeside: www.ekn.dk

E-mail: ekn@ekn.dk

Besøgsadresse:

Linnésgade 18, 3. sal

1361 København K

Åbningstider:

Mandag-torsdag: 9-16

Fredag: 9-15

CVR-nr.: 31 41 21 96

EAN-lokationsnr.: 5798000020023

Klage skal indgives skriftligt og kan fremsendes til Energiklagenævnet både pr. post, e-mail og fax samt ved personlig indlevering.

Nævnsmedlemmer

Pr. 1. november 2008:

Nævnshovedmand:

Dommer Poul K. Egan

Næstformand:

Professor, dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen

**Sagkyndige medlemmer repræsenterende alsidigt kendskab til energi-
mæssige forhold samt juridisk, økonomisk og teknisk kundskab**

Professor, dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen

Professor, dr.jur. Jens Fejø

Professor, dr.scient.adm. Ole Jess Olsen

Professor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen

Lov om varmforsyning

Fhv. direktør, cand.polyt. H. C. Mortensen

Direktør, cand.oecon. Niels Jørgen Ravn Sørensen

Direktør Per Søndergaard

Lov om elforsyning

Professor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen

Konsulent, civilingeniør Knut Berge

Direktør, cand.polyt. Poul Sachmann

Lov om tilskud til elproduktion

Lektor, lic.polit. Klavs Lindeneg

Konsulent, civilingeniør Knut Berge

Lov om naturgasforsyning

Civilingeniør Jens Packness

Sektionsdirektør Bente Østerbye

Lov om CO₂-kvoter

Professor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen

Direktør, cand.polyt. Poul Sachmann

Fhv. direktør, cand.polyt. H. C. Mortensen

Direktør, cand.oecon. Niels Jørgen Ravn Sørensen

Lov om fremme af besparelser i energiforbruget

Adm. direktør Søren Stjernqvist

Adm. direktør, cand.jur. Jørn Vibe Andreasen

Lov om fremme af energibesparelser i bygninger

Seniorforsker, civilingeniør Kirsten Engelund Thomsen

Sekretariatschef Jørgen K. Nielsen
Chef for forretningsudvikling, ingeniør Bjarne Spiegelhauer

Lov om kontinentalsoklen

Advokat Håkun Djurhuus

Lov om anvendelse af Danmarks undergrund

Advokat Håkun Djurhuus

Lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med stort energiforbrug

Erhvervsmiljøchef Anette Christiansen

Lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter

Sektionsdirektør Bente Østerbye

Akademiingeniør Elsebeth Bie Tüxen

Advokat Majbritt Perotti

Miljøsekretær Jørgen Moltzen

Lov om et energiteknologisk udviklings- og demonstrationsprogram

Ingen udnævnte nævnsmedlemmer.

Lov om kommunal fjernkøling

Ingen udnævnte nævnsmedlemmer.

Lov om miljøvenligt design af energiforbrugende produkter

Ingen udnævnte nævnsmedlemmer.

Nævnets medlemmer beskikkes af Klima- og Energiministeren. Energiklagenævnet forventer, at Klima- og Energiministeren formentlig i 2008 vil beskikke nævnsmedlemmer til de lovområder, hvor der i øjeblikket ikke er udnævnt nævnsmedlemmer.

Sekretariatet

Energiklagenævnets sekretariat ledes af en sekretariatschef. Sekretariatet bistår nævnet med forberedelse af sagerne og udførelse af nævnets beslutninger.

Energiklagenævnets sekretariat udsender ca. hver anden måned et nyhedsbrev, hvor nævnets seneste afgørelser er omtalt, og hvori der er henvisninger til afgørelserne på nævnets hjemmeside. Tilmelding til Energiklagenævnets nyhedsbrev kan ske på hjemmesiden: www.ekn.dk.

Pr. 1. januar 2008 bestod sekretariatet af følgende medarbejdere:

Sekretariatschef, cand.jur. Henrik Chieu.
Specialkonsulent, cand. jur. Ulla Østergaard Johnsen
Fuldmægtig, cand.jur. Signe Sara Hildebrandt
Fuldmægtig, cand.jur. Tina Maria Alander Lindfors
Fuldmægtig, cand.jur. Susanne Nystrup Kirk
Nævnssekretær, kontorfuldmægtig Solveig Myrvig
Studentervedhjælp, stud.scient.anth. Helle Boje

Energiklagenævnet har i 2007 deltaget i en række arrangementer, bl.a.:

- Sekretariatschefen og nævnsformanden har deltaget som gæster ved Dansk Energis og Dansk Fjernvarmes årsmøder.
- Sekretariatet og nævnsformanden har været på studietur til vindmølleparken på Middelgrunden i Øresund.
- Sekretariatet og nævnsformanden har deltaget i flere arrangementer afholdt af Den Danske Energiretsforening og Dansk Energiøkonomisk Selskab.

Energiklagenævnets afgørelser

Energiklagenævnet behandler klager over myndighedsafgørelser truffet efter følgende love, som i 2007 var omfattet af nævnets kompetence:

- Lov om varmforsyning (Lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 med senere ændringer).
- Lov om elforsyning (Lovbekendtgørelse nr. 1115 af 8. november 2006 med senere ændringer).
- Lov om tilskud til elproduktion (Lovbekendtgørelse nr. 1331 af 30. november 2007 med senere ændringer).
- Lov om naturgasforsyning (Lovbekendtgørelse nr. 1116 af 8. november 2006 med senere ændringer).
- Lov om CO₂-kvoter (Lovbekendtgørelse nr. 348 af 9. maj 2008).
- Lov om fremme af besparelser i energiforbruget (Lov nr. 450 af 31. maj 2000).
- Lov om fremme af energibesparelser i bygninger (Lov nr. 585 af 24. juni 2005 med senere ændringer).
- Lov om kontinentalsoklen (Lovbekendtgørelse nr. 1101 af 18. november 2005 med senere ændringer).
- Lov om anvendelse af Danmarks undergrund (Lovbekendtgørelse nr. 889 af 4. juli 2007).
- Lov om statstilskud til dækning af visse udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug (Lovbekendtgørelse nr. 846 af 17. november 1997 med senere ændringer).
- Lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter (Lov nr. 1424 af 21. december 2005 med senere ændringer).

I 2008 blev yderligere tre love omfattet af Energiklagenævnets kompetence (Lov om et Energiteknologisk Udviklings- og Demonstrationsprogram, Lov om kommunal fjernkøling og Lov om miljøvenligt design af energiforbrugende produkter).

Klagefristen og eventuelle begrænsninger i klageadgangen til Energiklagenævnet fremgår af de enkelte love.

Energiklagenævnet kan i henhold til visse love opkræve gebyr for klagesagsbehandlingen. For de lovområder, hvor der i praksis er flest klager, er der dog ikke gebyrer. Det drejer sig f.eks. om klager i henhold til varmforsyningsloven og elforsyningsloven.

Energiklagenævnet er sidste administrative klageinstans på energiområdet, og nævnets afgørelser kan derfor ikke indbringes for andre administrative myndigheder. Energiklagenævnets afgørelser kan i stedet indbringes for domstolene. Efter visse love gælder en frist på 6 måneder for at indbringe Energiklagenævnets afgørelser for domstolene. Fristen løber fra afgørelsen er meddelt sagens parter. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen.

Energiklagenævnet offentliggør som udgangspunkt alle nævnets afgørelser, der afslutter en klagesag. Dog kan visse afgørelser i perioden forud for 2006 være udeladt. Endvidere offentliggøres som udgangspunkt de øvrige nævnets afgørelser, der skønnes at have retsinformationsmæssig værdi, f.eks. visse afgørelser om, hvorvidt en klage skal tillægges opsættende virkning og afgørelser om aktindsigt.

Afgørelser, der er truffet af nævnsformanden på vegne af nævnet (formandsbemyndigelse), er i perioden forud for 2007 som udgangspunkt ikke offentliggjort.

Offentliggørelsen af afgørelserne sker på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

Et udvalg af de afgørelser, som Energiklagenævnet har truffet i 2007, og som skønnes at have interesse for en bredere kreds end alene sagens parter, omtales i det følgende.

Afgørelser truffet efter lov om varmforsyning

Det lovområde, som Energiklagenævnet behandler flest sager efter, er varmforsyningsloven og regler udstedt i medfør af denne lov. I 2007 traf Energiklagenævnet bl.a. følgende afgørelser:

Projektforslag

Udarbejdelse og godkendelse af projektforslag om f.eks. ændring i brændselsvalg og opførelse af kollektive varmforsyningsanlæg m.v. er reguleret i projektbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1295 af 13. december 2005). Energiklagenævnet tager i sager vedrørende klager over projektforslag bl.a. stilling til, hvorvidt projektbekendtgørelsens regler og betingelser er opfyldt.

Projektforslag udarbejdet i overensstemmelse med loven

Aalborg Kommune havde godkendt et af Aalborg Kommune, Fjernvarmforsyningen udarbejdet projektforslag for central kraftvarmforsyning af Langholt og Grindsted-Uggerhalne byer ved fremføring af en transmissionsledning fra det centrale kraftvarmeområde i Aalborg. Energiklagenævnet fandt ikke, at der ved fremføring af transmissionsledningen skete en ændring i områdeafgrænsningen. Nævnet fandt endvidere, at der ved den generelle samfundsøkonomiske vurdering af projektet kunne lægges vægt på, at projektet var selskabs- og brugerøkonomisk fordelagtigt, idet projektet fandtes at balancere samfundsøkonomisk og miljømæssigt. Energiklagenævnet stadfæstede herefter kommunens afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 21-336*).

Ophævelse af afgørelse om godkendelse af projektforslag

Hundested Kommune havde godkendt et af Hundested Varmeværk a.m.b.a. udarbejdet projektforslag for ændring af naturgasfyret varmeværk til flisfyret varmeværk. Kommunen havde godkendt projektforslaget på trods af, at projektforslaget ikke var samfundsøkonomisk fordelagtigt. Energiklagenævnet udtalte, at der er overladt kommunen et vidt skøn i forbindelse med vurderingen af projektforslaget. Projektforslaget viste dog en markant ubalance mellem den negative samfundsøkonomiske beregning og de miljømæssige fordele, der måtte være forbundet med projektforslaget. Nævnet fandt herefter, at der ved den generelle samfundsøkonomiske vurdering ikke kunne lægges afgørende vægt på, om projektet måtte medføre en bedre selskabs- og brugerøkonomi. Energiklagenævnet ophævede herefter kommunens afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 21-484*).

Stadfæstelse af nævnets tidligere afgørelse trods ændret praksis

Farsø Fjernvarme a.m.b.a. havde udarbejdet et projektforslag for et nyt flisfyret kedelanlæg til erstatning for det eksisterende flisfyrede kedelanlæg. Energiklagenævnet havde tidligere stadfæstet Farsø Kommunes afgørelse om at godkende projektforslaget. Energiklagenævnet genoptog af egen drift den tidligere afgørelse for at få afklaret, hvilken betydning nævnets ændrede

praksis vedrørende den generelle forudsætningskrivelses retlige status ville få for afgørelsen. Farsø Fjernvarme a.m.b.a. havde siden nævnets tidligere afgørelse indrettet sig i tillid til afgørelsen og havde således etableret og idriftsat det nye anlæg. I alt var 17,4 mio. kr. afholdt til udførelsen af projektet. Energiklagenævnet fandt efter en samlet vurdering af de modstående hensyn, at indrettelsessynspunktet og værdispildsbetragtninger burde tillægges afgørende betydning. Energiklagenævnet opretholdt på denne baggrund nævnets tidligere afgørelse om at stadfæste kommunens godkendelse af projektforslaget. (*Energiklagenævnets j.nr. 21-472*).

Anmodning om genoptagelse efter nævnets ændrede praksis

Helsingør Kommune havde godkendt et af Helsingør Fjernvarmeforsyning udarbejdet projektforslag for en flisfyret varmecentral. Energiklagenævnet havde stadfæstet kommunens afgørelse. På grund af nævnets ændrede praksis vedrørende den generelle forudsætningskrivelses retlige betydning, anmodede DONG Energy, der var naturgasleverandør i det pågældende område, om, at sagen blev genoptaget. Energiklagenævnet fandt, at retsgrundlaget for nævnets fornyede prøvelse i den konkrete sag var det gældende retsgrundlag på tidspunktet for kommunens afgørelse. Nævnet fandt i henhold hertil, at projektforslaget var udarbejdet i overensstemmelse med retsgrundlaget. Nævnet lagde herefter særlig vægt på, at projektet miljømæssigt samt selskabs- og brugerøkonomisk fremstod som attraktivt. Nævnet fandt ikke grundlag for at antage, at projektet skulle være fordelagtigt både energimæssigt, samfundsøkonomisk, miljømæssigt samt selskabs- og brugerøkonomisk for at kunne godkendes. Energiklagenævnet stadfæstede herefter nævnets tidligere afgørelse i sagen. Samtidig reparerede nævnet en partshøringsfejl begået af kommunen. (*Energiklagenævnets j.nr. 21-464*).

Tilslutningspligt

Projekter for tilslutnings- og forblivelsespligt udarbejdes i henhold til reglerne i tilslutningsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 31 af 29. januar 2008 om tilslutning m.v. til kollektive varmeforsyningsanlæg). Energiklagenævnet har i et antal sager behandlet klager over afslag på dispensation fra tilslutnings- eller forblivelsespligt.

Fortolkning af pensionistreglen i tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 3 (nu § 17, stk. 2).

Klager, der var folkepensionist, indbragte Københavns Kommunes afgørelse om afslag på ansøgning om dispensation fra tilslutningspligt for Energiklagenævnet. Klager ønskede at blive fritaget fra tilslutningspligten. Klager ejede i lige sameje med sin ægtefælle, der ikke var folkepensionist, ejendommen. Energiklagenævnet ophævede og hjemviste afgørelsen til fornyet behandling i kommunen. Energiklagenævnet bemærkede bl.a., at tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 3, er en retskravsbestemmelse, og at andre pensionsformer end folkepension ikke var omfattet af bestemmelsen. Da hensynet bag bestemmelsen ikke er af økonomisk karakter, men at skåne ældre mennesker mod forstyrrelser eller lignende, havde det ikke betydning,

at klager ejede huset i lige sameje med sin ægtefælle. Energiklagenævnet fandt herefter, at klager opfyldte betingelserne i tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 3.

(Energiklagenævnets j.nr. 21-505).

Ændret fortolkning af tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1

Efter tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen efter ansøgning i særlige tilfælde beslutte, at ny eller eksisterende bebyggelse, der er pålagt tilslutningspligt, skal fritages for tilslutning. Energiklagenævnet fandt, at de hensyn, der efter § 15 kan føre til, at en ejendom ikke kan kræves tilsluttet, som udgangspunkt kunne indgå i vurderingen af, om der foreligger et sådant særligt tilfælde. Energiklagenævnet stadfæstede herefter kommunens afgørelse om afslag på ansøgningen om dispensation.

(Energiklagenævnets j.nr. 21-569).

Kommune havde ikke indhentet tilstrækkelige oplysninger

Det fremgik ikke af sagens akter eller kommunens afgørelse, om kommunen havde indhentet de relevante oplysninger om de økonomiske konsekvenser, som en tilslutning ville have for klager. Kommunen havde ikke vurderet, om klager ved tilslutningspligten ville blive sat i en urimelig økonomisk situation. Energiklagenævnet udtalte, at kommunalbestyrelsen har en vid skønsmargin for vurderingen af de særlige tilfælde, der kan føre til dispensation fra tilslutningspligten. Men kommunen havde ikke indhentet de nødvendige oplysninger for at kunne foretage en vurdering efter tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1. Sagen blev herefter hjemvist. *(Energiklagenævnets j.nr. 21-535).*

Udtrædelsesgodtgørelse

Når en forbruger ikke længere ønsker at være tilsluttet et varmekilde opkræver mange værker en udtrædelsesgodtgørelse. Energiklagenævnet har bl.a. i nedennævnte sager foretaget en vurdering af, hvorvidt betingelserne for at opkræve udtrædelsesgodtgørelse var opfyldt.

Forbruger kunne udtræde uden at betale udtrædelsesgodtgørelse

Energitilsynet havde i den påklagede afgørelse udtalt, at en forbruger ved udtrædelse kun skulle betale, hvad der svarede til de faktiske udgifter herved og ikke betale udtrædelsesgodtgørelse. Energiklagenævnet fandt, at vurderingen af, om en forbruger kunne opkræves udtrædelsesgodtgørelse skulle foretages på udtrædelsestidspunktet. Energiklagenævnet fandt endvidere, at der for hver enkelt forbruger, der ønskede at udtræde, skulle foretages en konkret vurdering af, om forbrugeren kunne opkræves en udtrædelsesgodtgørelse. Energiklagenævnet stadfæstede herefter Energitilsynets afgørelse. *(Energiklagenævnets j.nr. 21-478).*

Anset for rimeligt at opkræve udtrædelsesgodtgørelse

Sagen drejede sig om, hvorvidt en forbruger kunne udtræde fra et kraftvarmekilde uden at betale sin forholdsmæssige andel af værkets anlægsudgifter

med fradrag af foretagne afskrivninger (udtrædelsesgodtgørelse). Ved afgørelse af 17. januar 2006 fandt Energitilsynet, at det var urimeligt, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4, at forbrugeren kunne udtræde uden at betale en godtgørelse herfor. Energiklagenævnet ophævede Energitilsynets afgørelse. Energiklagenævnet fandt, at det var rimeligt, at værket havde opkrævet en udtrædelsesgodtgørelse, da værket på udtrædelsestidspunktet ikke kunne anses for økonomisk veldrevet.
(Energiklagenævnets j.nr. 21-488).

Afgørelser truffet efter lov om elforsyning

Energiklagenævnet behandler endvidere mange sager efter elforsyningsloven og regler udstedt i medfør af denne lov. I 2007 traf Energiklagenævnet blandt andet følgende afgørelser:

Forsyningspligtpriser

Forud for hvert kvartal kontrollerer Energitilsynet de forsyningspligtpriser, som forsyningspligtselskaberne anmelder til Energitilsynet. Såfremt forsyningspligtselskabernes priser ikke overstiger det af Energitilsynet fastlagte prisniveau, godkendes priserne. Er prisen for høj, giver Energitilsynet pålæg om omgående at ændre priserne. Energiklagenævnet har i et større sagskompleks bl.a. taget stilling til Energitilsynets fremgangsmåde ved kontrol af forsyningspligtpriserne.

Priskontrol af forsyningspligtpriser for 1. kvartal 2005

Dansk Energi havde som mandatar for 25 forsyningspligtselskaber indbragt Energitilsynets afgørelser om regulering af de af virksomhederne udmeldte forsyningspligtpriser for 1. kvartal 2005. Det drejede sig dels om regulering af den faste kvartalvise forsyningspligtpris til ikke-timemålte forbrugere (kvartalsprisproduktet), dels om regulering af balancerings- og administrationsbidraget, der tillægges timespotprisen for elektricitet til timemålte forbrugere (spotprisproduktet). Sagen blev forhandlet mundtligt ved et møde i Energiklagenævnet. Energiklagenævnet fandt ikke grundlag for at anfægte den generelle fremgangsmåde, som Energitilsynet havde anvendt ved kontrollen af forsyningspligtpriserne, ligesom fremgangsmåden opfyldte intentionerne i loven. Nævnet fandt endvidere, at priskontrollen havde den fornødne hjemmel, samt at kontrollen havde været udøvet sagligt og lovligt. Energiklagenævnet stadfæstede herefter Energitilsynets afgørelse. Den behandlede sag var af Dansk Energi udvalgt som prøvesag og havde betydning for ca. 160 sager. (*Energiklagenævnets j.nr. 11-272*).

Prisgodkendelse

I henhold til elforsyningslovens § 46 skal aftaler, som kollektive elforsyningsvirksomheder indgår med andre virksomheder, indgås på markedsbestemte vilkår. Dette gælder også for koncernforbundne virksomheder. Energiklagenævnet har bl.a. i den følgende afgørelse taget stilling til, hvorvidt en sådan aftale var indgået på markedsbestemte vilkår.

Prisafregning og prisregulering for 2002

Sagen drejede sig om, hvorvidt Nesa Forsyning A/S på markedsvilkår havde købt elektricitet fra det koncernforbundne elhandelsselskab Nesa El A/S, jf. den dagældende elforsyningslovs § 46, stk. 4, nu elforsyningslovens § 46, stk. 1. Energiklagenævnet fandt, at Energitilsynets vejledning af 23. oktober 2000 om forsyningspligt i elvirksomheder, herunder Energitilsynets god-

kendelse af virksomhedernes prisfastsættelse, ikke kunne binde Energitilsynet på en sådan måde, at de forsyningspligtige selskaber generelt kunne påberåbe sig vejledningens referencepris. Energiklagenævnet fandt endvidere, at den af Energitilsynet anvendte metode og de skøn, der var udøvet i den forbindelse, var saglige og lovlige, ligesom Energiklagenævnet fandt, at der ikke kunne være anvendt en anden og bedre metode. Metoden var således velegnet og hensigtsmæssig til brug for vurderingen af, hvorvidt indkøbsaftalen og de elementer, der indgik i indkøbsaftalen, var indgået på markedsbestemte vilkår. Såfremt en indkøbsaftale ikke var indgået på markedsbestemte vilkår, ville metoden endvidere kunne anvendes ved vurderingen af, hvorledes priserne skulle reguleres, så de var udtryk for prisen for samme ydelse leveret på markedsbestemte vilkår. Energiklagenævnet stadfæstede herefter Energitilsynets afgørelse af 27. september 2004, som ændret ved tilsynets afgørelse af 7. juni 2005, hvorefter Nesa Forsyning A/S' samlede efterregulering for 2002 var fastsat til i alt 27,819 mio. kr. (*Energiklagenævnets j.nr. 11-320*).

Indtægtsrammer

I henhold til indtægtsrammebekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1520 af 23. december 2004 om indtægtsrammer for netvirksomheder og regionale transmissionsvirksomheder omfattet af elforsyningsloven) kan Energitilsynet foretage en regulering af net- og transmissionsvirksomheders indtægtsrammer. Energiklagenævnet har på dette område bl.a. taget stilling til forståelsen af overgangsbestemmelserne i forbindelse med udstedelsen af en ny indtægtsrammebekendtgørelse.

Regulering af indtægtsrammer og rådighedsbeløb

Sagen drejede sig om, hvorvidt der i indtægtsrammebekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 899 af 30. august 2004) var hjemmel til at foretage regulering af indtægtsrammer for perioden 2001-2003 på tilsvarende måde, som var muligt efter den tidligere indtægtsrammebekendtgørelse. Energiklagenævnet fandt, at der ikke var hjemmel til at foretage en sådan regulering under henvisning til, at det ikke i den nye bekendtgørelses overgangsbestemmelser var foreskrevet, at sager vedrørende netvirksomheders indtægtsrammer for perioden 2000-2003 skulle behandles efter den tidligere bekendtgørelse. Energiklagenævnet stadfæstede herefter Energitilsynets afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 11-321*).

Placering af målested på transformere

Energitilsynet kan i henhold til elforsyningslovens § 77 tage stilling til, hvorvidt selskabernes priser og leveringsbetingelser er i overensstemmelse med elforsyningsloven. Såfremt tilsynet finder, at priser eller leveringsbetingelser er urimelige, kan tilsynet udstede et pålæg om, at disse skal ændres. Energiklagenævnet har bl.a. i følgende sag taget stilling til Energitilsynets vurdering efter elforsyningslovens § 77.

Anvendelse af målested for afregningsmåling

Ravdex A/S ønskede, at FynsNet a.m.b.a. skulle ændre det målested, der anvendtes i forbindelse med afregningsmåling, således at målingen skulle ske på 60 kV siden af 60/10 kV transformeren og ikke på 10 kV siden. Energiklagenævnet fandt det mest hensigtsmæssigt, at målepunktet var placeret foran stationen, det vil sige på 60 kV siden af 60/10 kV stationen. I den konkrete sag lagde nævnet dog til grund, at det ville være forbundet med betragtelige omkostninger at flytte målepunktet på alle tilsvarende stationer, ligesom det af ligebehandlingshensyn ikke var muligt kun at flytte det pågældende målested. Energiklagenævnet stadfæstede herefter Energitilsynets afgørelse. Nævnet havde ikke herved taget stilling til, hvorvidt det ville være urimeligt i forhold til den samfundsøkonomiske og miljømæssige anvendelse af energi, at også fremtidige installationer etableredes med målepunkt efter den af elforbrugeren anskaffede transformer. (*Energiklagenævnets j.nr. 11-408*).

VVM-vurdering

Det følger af elforsyningslovens § 17, at tilladelse til etablering af elproduktionsanlæg, der udnytter vind på søterritoriet (havvindmøller), og som må antages at påvirke miljøet i væsentlig grad, kun kan meddeles på baggrund af en VVM-vurdering. Energiklagenævnet har i følgende sag vurderet nødvendigheden af at gennemføre en VVM-vurdering.

VVM-vurdering ved udskiftning med ny demonstrationsvindmølle

Sagen drejede sig om, hvorvidt det var nødvendigt at gennemføre en VVM vurdering i forbindelse med udskiftning af en havvindmølle med en ny demonstrationsmølle i Nysted Havvindmøllepark. Energiklagenævnet fandt ikke, at projektet om udskiftning af den eksisterende vindmølle med en anden mølle, som var 11,5 meter højere, kunne antages at påvirke miljøet i væsentlig grad, således at det krævede gennemførelse af en VVM vurdering. Det blev endvidere antaget, at den nye mølle ikke i væsentlig grad ville ændre på det samlede støjniveau. Energiklagenævnet stadfæstede herefter Energistyrelsens afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 11-493*).

Overtagelse af nødlidende vindmølle

Efter anmodning kan Energistyrelsen i henhold til elforsyningslovens § 66, stk. 1, overtage en vindmølle fra dennes ejer samt overtage forpligtelsen til betaling af restgælden optaget til finansiering af vindmøllen, såfremt visse nærmere bestemte betingelser er opfyldte. Energiklagenævnet har bl.a. i følgende sag taget stilling til, hvorvidt betingelserne i elforsyningslovens § 66, stk. 1, var opfyldt.

Afslag på overtagelse af nødlidende vindmølle

Sagen drejede sig om, hvorvidt Energistyrelsen var berettiget til at afslå klagers ansøgning om overtagelse af klagers vindmølle i medfør af elforsyningslovens § 66 om nødlidende vindmøller. Energiklagenævnet gav klager

medhold i spørgsmålet om opgørelsestidspunktet for gælden i vindmøllen samt rentetilskrivningen. Energiklagenævnet fandt dog, at disse forhold ikke i sig selv var tilstrækkelige til, at betingelserne i elforsyningslovens § 66 for overtagelse af vindmøllen var opfyldte. Energiklagenævnet stadfæstede herefter Energistyrelsens afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 11-309*).

Afgørelser truffet efter lov om energibesparelser i bygninger

Lov om energibesparelser i bygninger og energimærkebekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 om energimærkning af bygninger) regulerer bl.a. forholdene omkring beskikkelse af energikonsulenter samt klager over energimærker. Energiklagenævnet har i en række sager bl.a. behandlet disse forhold.

Afslag på beskikkelse som energikonsulent

Energistyrelsen havde meddelt klager afslag på beskikkelse som energikonsulent under henvisning til, at klager ikke opfyldte den nye energimærkebekendtgørelses § 23, stk. 2, nr. 1, vedrørende uddannelseskrav. Klager var uddannet møbelformgiver og havde siden 1997 været beskikket som energikonsulent. Energistyrelsen havde i henhold til bekendtgørelsens § 49, stk. 1, nr. 2, jf. § 23, stk. 3, nr. 2, godkendt klagers erhvervs erfaring. Da klagers uddannelse ikke var opregnet i bekendtgørelsens § 23, stk. 3, nr. 1, og klager ikke havde dokumenteret at have en tilsvarende uddannelse, fandt Energiklagenævnet ligeledes ikke, at klager kunne beskikkes som energikonsulent under den nye energimærkeordning. (*Energiklagenævnets j.nr. 521-94*).

Overførelse til observationsliste var ikke en afgørelse

Et af klager udarbejdet energimærke var i forbindelse med Energiledelsesordningens kvalitetssikring blevet udtrukket til kontrol. Registreringsudvalget havde væsentlige bemærkninger til energimærket, hvorefter der blev truffet afgørelse om at overføre klager til en observationsliste, samt at udtrække yderligere energimærker til stikprøvekontrol. Energiklagenævnet fandt, at overførelsen til observationslisten skete som led i, at Registreringsudvalget førte tilsyn med energikonsulenternes arbejde, samt at en sådan afgørelse efter den dagældende energimærkebekendtgørelse ikke kunne påklages til Energiklagenævnet. Nævnet afviste herefter klagen. (*Energiklagenævnets j.nr. 521-64*).

Pålæg om tilbagebetaling af honorar for energimærke

Et af klager udarbejdet energimærke var i forbindelse med en ELO-kvalitetskontrol blevet udtrukket og anset for ugyldigt. Klager skulle ifølge Energistyrelsens afgørelse betale det opkrævede honorar for energimærket tilbage til kunden. Energiklagenævnet fandt efter en samlet vurdering ikke, at de fejl, som klager havde begået ved udarbejdelsen af energimærket, var tilstrækkelige til, at fejlene burde medføre energimærkets ugyldighed og en sanktion i form af pålæg om tilbagebetaling af det opkrævede honorar. Nævnet fandt således, at fejlene samlet set var mindre væsentlige og ophævede derfor Energistyrelsens afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 521-95*).

Fejl ved registrering af mur i energimærke

Klager, som var ejer af et hus, mente ikke, at energikonsulenten havde registreret husets ydermure korrekt. Muren var efter klagers opfattelse massiv mur, men var af energikonsulenten registreret som 36 cm uisolerede hulmur.

Klager ønskede endvidere, at energikonsulenten skulle hæfte for udgifterne til efterfølgende isolering af muren. Energiklagenævnet fandt ikke, at energikonsulenten ved at registrere muren som 36 cm uisolert hulmur havde begået faglige fejl, der kunne tilskrives energikonsulentens forsømmelighed. Klager blev henvist til at rejse et civilt søgsmål ved domstolene for så vidt angik erstatningsspørgsmålet, idet nævnet ikke havde kompetence til at tage stilling til, hvorvidt energikonsulenten eller dennes firma havde pådraget sig et erstatningsansvar efter dansk rets almindelige bestemmelser derom. Energiklagenævnet stadfæstede i øvrigt Energistyrelsens afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 521-105*).

Pligt for ejerforening til at stille energimærke til rådighed

Klager ønskede at få dispensation fra pligten til som ejerforening at skulle stille et gyldigt energimærke til rådighed for sine medlemmer. De indsatte dispensationsbestemmelser i lov om fremme af energibesparelser i bygninger og tilhørende bekendtgørelse tog alene sigte på muligheden for generelt eller konkret at undtage visse bygninger og bygningskategorier, samt dele af bygninger fra krav efter loven eller administrative forskrifter, der er udstedt i medfør af loven. Dispensationsbestemmelserne tog derimod ikke sigte på undtagelse af ejerforeninger eller andre juridiske eller fysiske personer. Energiklagenævnet var derfor enig med Energistyrelsen i, at loven ikke gav hjemmel til at undtage ejerforeningen for sine forpligtelser efter loven. (*Energiklagenævnets j.nr. 521-104*).

Afgørelser truffet efter lov om CO₂-kvoter

Lov om CO₂-kvoter regulerer bl.a. tildelingen af CO₂-kvoter. I 2007 traf Energiklagenævnet følgende afgørelser efter loven.

Krav om bestemmelse af oxidationsfaktor på laboratorium

Energistyrelsen havde i en overvågningsplan fastsat vilkår om, at oxidationsfaktoren skulle bestemmes på et EN ISO 17025 akkrediteret laboratorium. Energistyrelsen havde ikke fastsat en begrundelse for kravet om, at både oxidationsfaktoren og de tilgrundliggende data skulle bestemmes på et akkrediteret laboratorium. Energiklagenævnet fandt ikke, at der kunne opnås en større nøjagtighed på en omkostningseffektiv måde ved at kræve, at både de tilgrundliggende data og oxidationsfaktoren skulle bestemmes på et EN ISO 17025 akkrediteret laboratorium. Den af Elsam Kraft A/S fremsatte beregningsmetode for oxidationsfaktoren var i overensstemmelse med den i retningslinierne fastsatte beregningsmetode. Energiklagenævnet fandt, at vilkåret skulle ophæves. Der var i sagen ikke uenighed om datagrundlaget for tildelingen af kvoter. Energiklagenævnet havde derfor ikke kompetence til at behandle den del af klagen, der vedrørte det tildelte antal kvoter og tildelingsgrundlaget herfor (datagrundlaget), jf. § 34, stk. 3, i lov om CO₂-kvoter (lov nr. 493 af 9. juni 2004 med senere ændringer).

(Energiklagenævnets j.nr. 531-7).

Nedlæggelse af en kedel og kvoteordningen

Codan Gummi A/S besluttede at nedlægge en af flere kedler. Nedlæggelsen af kedlen ville betyde, at virksomhedens samlede indfyrede effekt ville blive nedbragt fra ca. 23 MW til ca. 14 MW. Virksomhedens produktionsenhed ville herefter ikke længere være omfattet af kvoteordningen i lov om CO₂-kvoter, da alene energiproducerende produktionsenheder med en indfyret effekt på minimum 20 MW var omfattet af loven. Da Energistyrelsen traf afgørelsen var der ikke foretaget sådanne tilstrækkelige tekniske foranstaltninger til, at kedlen kunne anses for at være permanent taget ud af drift. Efter Energistyrelsens afgørelse havde virksomheden skåret bunden i kedlens overbeholder op med skærebrænder, og faldrør var skåret over med skærebrænder. Energiklagenævnet fandt det rettest, at Energistyrelsen som 1. instans, evt. med teknisk bistand, vurderede, om de foretagne indgreb var af en sådan karakter, at kedlen kunne anses for at være taget permanent ud af drift. Sagen blev hjemvist til fornyet behandling i Energistyrelsen.

(Energiklagenævnets j.nr. 531-19).

Øvrige afgørelser

I 2007 har Energiklagenævnet bl.a. truffet afgørelse i følgende sager af mere generel juridisk karakter.

Klageberettigelse

De almindelige forvaltningsretlige regler regulerer, hvem der kan påklage en afgørelse til Energiklagenævnet. Disse regler er nærmere beskrevet i den forvaltningsretlige litteratur og i praksis. I henhold hertil kræves det, at man har en væsentlig og individuel interesse i afgørelsen. Energiklagenævnet har bl.a. i følgende afgørelser taget stilling til, hvorvidt betingelserne for klageberettigelse var opfyldt.

Afvikling af overdækning

Energitilsynet havde truffet afgørelse om en afviklingsperiode på 4 år til afvikling af en overdækning på ca. 575 mio. kr. i henholdsvis Varmeplan Århus og Fjernvarme Århus, tidligere Århus Kommunale Værker. En varmemeforbruger klagede over denne afgørelse. Energiklagenævnet fandt, at klager som varmemeforbruger ikke havde en tilstrækkelig direkte interesse i sagen, og dermed ikke var klageberettiget. Energitilsynets afgørelse havde alene en afledet betydning for klager. Klagen blev herefter afvist.

(Energiklagenævnets j.nr.21-582).

Udmelding af prislofter

Klager, som købte varme til videresalg fra Måbjergværket A/S, fremsendte til Energiklagenævnet en klage over Energitilsynets udmelding af prislofter for Måbjergværket A/S. Energiklagenævnet udtalte, at klageberettigelse for andre end en afgørelses adressat kræver, at man har en væsentlig og individuel interesse i sagen. Da Energitilsynets udmelding af prislofter ikke tog direkte eller forudsætningsvist stilling til klagers retsstilling, fandt Energiklagenævnet, at klager ikke havde en tilstrækkelig direkte interesse i sagen. Klager var dermed ikke klageberettiget. Klagen blev herefter afvist af Energiklagenævnet. *(Energiklagenævnets j.nr. 21-542).*

Projektforslag ikke godkendt af kommune

En beboer i Kalundborg Kommune indbragte kommunes afgørelse om afslag på godkendelse af et projektforslag fra Kalundborg Kommunale Varmeforsyning for Energiklagenævnet. Klager mente bl.a., at kommunen ikke havde taget hensyn til, hvilken opvarmningsform der er mest gunstig for nærmiljøet. Energiklagenævnet afviste klagen, da nævnet fandt, at klager ikke var klageberettiget. Nævnet lagde i afgørelsen vægt på, at klagers matrikel ikke var omfattet af det forkastede projektforslag.

(Energiklagenævnets j.nr. 21-580).

Afgørelsesbegrebet

Energiklagenævnet kan alene behandle klager over afgørelser. I en række sager har Energiklagenævnet taget stilling til, hvorvidt der i den konkrete sag var truffet en afgørelse i forvaltningsretlig forstand. Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til følgende sager.

Indhentelse af yderligere oplysninger var ikke en afgørelse

I forbindelse med behandlingen af en sag om etablering af et halmfyrr på en herregård, anmodede Aalborg Kommune klager om yderligere oplysninger. Sagen drejede sig om, hvorvidt halmfyret skulle betragtes som en blokvarmecentral. Klager indbragte Aalborgs Kommunes anmodning om yderligere oplysninger for Energiklagenævnet. Energiklagenævnet afviste at behandle sagen. Energiklagenævnet bemærkede, at nævnet alene kan behandle klager over afgørelser. En afgørelse forstås som en udtalelse, der går ud på at fastsætte, hvad der er eller skal være gældende ret i et foreliggende tilfælde. Energiklagenævnet fandt, at kommunens anmodning om yderligere oplysninger var en processuel beslutning og derfor ikke kunne indbringes for nævnet. (*Energiklagenævnets j.nr. 21-419*).

Tilkendegivelse fra Energitilsynet var ikke en afgørelse

Energitilsynet fandt, at Vojens Varmeværk a.m.b.a.'s vedtægter var urimelige, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 6, jf. stk. 4, da vedtægterne for så vidt angik bestyrelsessammensætning og tildeling af stemmer ved generalforsamling ikke i rimeligt omfang afspejlede antallet af forbrugere og det faktiske energiforbrug. Energitilsynet anmodede på denne baggrund varmeværket om senest i forbindelse med næste generalforsamling at ændre vedtægterne, således at de forskellige grupper af forbrugere sikredes en ligelig indflydelse. Vojens Varmeværk a.m.b.a. indbragte Energitilsynets afgørelse for Energiklagenævnet, der afviste sagen. Nævnet bemærkede, at Energitilsynet efter varmforsyningslovens § 21, stk. 6, jf. stk. 4, kan meddele pålæg om vedtægtsændringer i virksomheder, der ejer kollektive varmforsyningsanlæg, såfremt tilsynet finder, at vedtægterne er urimelige, og såfremt det urimelige forhold ikke gennem forhandling kan bringes til ophør. Da Energitilsynet alene havde anmodet varmeværket om at ændre sine urimelige vedtægter, og derved ikke pålagt værket det, var der ikke tale om en afgørelse, men alene en tilkendegivelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 21-502*).

Afvisning af klage på andet grundlag

Energiklagenævnet har på anden baggrund afvist at behandle et antal klager. Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til følgende sager.

Manglende angivelse af de synspunkter, som klagen støttes på

Et selskab havde skriftligt meddelt Energiklagenævnet, at selskabet ønskede at påklage en af Energitilsynet truffet afgørelse. Det blev oplyst i klagen, at selskabet ville uddybe klagen på et senere tidspunkt. Det fremgik ikke af det fremsendte materiale, hvad klagen nærmere angik. I henhold til Energikla-

genævnets forretningsordens § 7, stk. 1, skal en klage indgives skriftligt med angivelse af de synspunkter, som klagen støttes på. Energiklagenævnet opfordrede flere gange klager til at fremkomme med en uddybning af klagen, men modtog ikke yderligere materiale fra klager. Energiklagenævnet fandt, at nævnet ikke ud fra det foreliggende materiale i sagen kunne behandle klagen. Energiklagenævnet afviste herefter at behandle klagen, idet klagen ikke opfyldte nævnets forretningsordens § 7, stk. 1, samt under henvisning til klagers manglende medvirken til sagens oplysning.

(Energiklagenævnets j.nr. 11-436)

Energiklagenævnet ikke kompetent til at behandle klage

Folketingets Ombudsmand videresendte en klage fra en forbruger over Energitilsynets afgørelse af 29. november 2006 til Energiklagenævnet. Ved afgørelsen afviste Energitilsynet at behandle klagen, da tilsynet ikke fandt sig kompetent til at behandle den. Klagen til Energitilsynet vedrørte betaling for varmeforbruget i klagers lejelejlighed. Energitilsynet lagde i afgørelsen bl.a. vægt på, at klager ikke stod i direkte kundeforhold til varmeleverandøren, at tilsynet ikke har hjemmel til at gribe ind over for udlejeren, og at klagen angik en civilretlig tvist mellem klager og dennes udlejer. Energiklagenævnet stadfæstede Energitilsynets afgørelse, da der ikke var etableret et direkte kundeforhold mellem klager og en varmeforsyningsvirksomhed, som er omfattet af varmeforsyningsloven, og da klagen vedrørende varme-regningen vedrørte en civilretlig tvist mellem klager og dennes udlejer.

(Energiklagenævnets j.nr. 21-549).

Klage henhørte under Ankenævnet på Energiområdet

Klager indbragte Energitilsynets afgørelse om, at det ikke kunne anses for urimeligt i henhold til varmeforsyningslovens § 21, stk. 4, at forsyningsselskabet administrerede sine leveringsbetingelser således, at selskabets faste afgift skal betales fra ibrugtagen af ejendommen ved tilmelding til folkeregisteret. Energiklagenævnet fandt, at klager ikke havde klaget til Energitilsynet over kommunens leveringsbetingelser eller administrationen heraf, men derimod over den konkrete periode, som kommunen ønskede at opkræve faste afgifter for. Energiklagenævnet ophævede herefter Energitilsynets afgørelse, da tvisten om, fra hvilken dato den faste afgift kunne opkræves, angik forholdet mellem klager som forbruger og forsyningsselskabet som varmeudbyder. Der var således tale om en civilretlig tvist. Energitilsynet varetager tilsynet med bl.a. fjernvarmesektoren og behandler klager af generel karakter, mens Ankenævnet på Energiområdet behandler private forbrugeres klager over energiselskaber vedrørende køb og levering af el, naturgas, bygas og fjernvarme. På denne baggrund, og på baggrund af afgrænsningen mellem Energiklagenævnets, Energitilsynets og Ankenævnet på Energiområdets kompetencer, blev Energitilsynets afgørelse ophævet.

(Energiklagenævnets j.nr. 21-459).

Mangelfuld begrundelse

I henhold til forvaltningsloven skal en afgørelse, som ikke giver den pågældende part fuldt ud medhold, være ledsaget af en begrundelse. Energiklagenævnet har i en lang række sager vurderet, hvorvidt forvaltningslovens regler om begrundelse i det konkrete tilfælde var overholdt. I 2007 har Energiklagenævnet bl.a. taget stilling til, hvorvidt forvaltningslovens begrundelseskrav var opfyldt i følgende afgørelser.

Kommune havde ikke henvist til retsgrundlag eller hovedhensyn

Kolind Fjernvarmeværk a.m.b.a. indbragte Mariagerfjord Kommunes afslag på godkendelse af projektforslag om nyt halmvarmeværk for Energiklagenævnet. Energiklagenævnet hjemviste sagen til fornyet behandling i Mariagerfjord Kommune. Energiklagenævnet fandt, at kommunens afgørelse ikke overholdte forvaltningslovens regler om begrundelse. Energiklagenævnet lagde i den forbindelse vægt på, at kommunens afgørelse ikke indeholdt en henvisning til de retsregler, som afgørelsen var truffet efter, og at kommunen heller ikke angav de hovedhensyn, der havde været bestemmende for det af kommunen udøvede skøn. (*Energiklagenævnets j.nr. 21-538*).

Kommune ikke foretaget vurdering af projektforslag

En kommune traf afgørelse om et projektforslag vedrørende et kollektivt varmforsyningsanlæg. Kommunen skulle ved sin behandling af sagen have foretaget en energi- og miljømæssig, samt forbruger-, selskabs-, og samfundsøkonomisk vurdering af projektet for at finde den samlet set mest fordelagtige løsning for anvendelse af energien. I denne vurdering skulle også indgå eventuelle vilkår, som man ønskede inddraget i godkendelsen. Kommunen havde ikke foretaget denne vurdering og havde ikke i afgørelsen redegjort for de retsregler, som afgørelsen var truffet på grundlag af. Energiklagenævnet ophævede og hjemviste kommunens afgørelse til fornyet behandling. (*Energiklagenævnets j.nr. 21-420*).

Privatperson havde udarbejdet projektforslag

En privatperson havde udarbejdet et projektforslag om etablering af et halmvarmeanlæg. Dette projektforslag havde klager sendt til kommunen til godkendelse. I kommunens afgørelse var der ikke henvist til de retsregler, som afgørelsen var truffet i henhold til. Det fremgik ikke, hvordan kommunen havde foretaget en vurdering af projektet eller resultatet heraf. Kommunen havde endvidere ikke partshørt ejerne af de berørte ejendomme. Sagen blev af Energiklagenævnet hjemvist til fornyet behandling i kommunen. (*Energiklagenævnets j.nr. 21-558*).

Opsættende virkning

Som udgangspunkt har klager indgivet til Energiklagenævnet ikke opsættende virkning. Energiklagenævnet kan dog bestemme, at en klage skal tillægges opsættende virkning, medmindre andet er fastsat ved lov. Kompetencen til at tage stilling til, hvorvidt en anmodning om opsættende virkning

skal imødekommes, er efter bemyndigelse delegeret til nævnsformanden. Energiklagenævnet har bl.a. i følgende afgørelser taget stilling til, hvorvidt en anmodning om opsættende virkning skulle imødekommes.

Klage ikke tillagt opsættende virkning

Sagen drejede sig om, at Thisted Kommune havde godkendt et projektforslag, som indebar anlæg af en naturgasdistributionsledning, hvorved der ville ske ekspropriation af klagers jord. Klager ønskede i forbindelse med indgivelse af klage over kommunens afgørelse, at klagen blev tillagt opsættende virkning. Ved anlæg af distributionsledningen ville der ikke ske et uopretteligt indgreb mod klagers ejendom, idet der ikke skulle ske bygningsmæssige eller tekniske ændringer af klagers ejendom. Energiklagenævnet fandt på denne baggrund, at der ikke var grundlag for at fravige udgangspunktet om, at en klage ikke tillægges opsættende virkning. (*Energiklagenævnets j.nr. 21-570*).

Klage ikke tillagt opsættende virkning

Sagen drejede sig om, at Energitilsynet havde truffet afgørelse om, at Energinet.dk skulle afvikle et beløb på 130 mio. kr. ved at nedsætte tarifferne over for selskabets kunder. Afviklingen af beløbet skulle ske snarest muligt og senest i regnskabsåret 2008. I forbindelse med at selskabet klagede over Energitilsynets afgørelse, anmodede selskabet om, at klagen blev tillagt opsættende virkning. Energiklagenævnet fandt, at den administrative ulempe, som selskabets kunder måtte blive påført ved en eventuel regulering af priserne, ikke i sig selv var et forhold af så tungtvejende karakter, at det kunne medføre, at klagen blev tillagt opsættende virkning. Prisregulering i øvrigt fandtes endvidere ikke at medføre et uopretteligt indgreb over for selskabet og Energiklagenævnet fandt således ikke, at der var grundlag for at tillægge klagen opsættende virkning. (*Energiklagenævnets j.nr. 11-495*).

Genoptagelse af sag ved 1. instans

Energiklagenævnet har i 2007 behandlet et antal sager vedrørende en 1. instans mulighed for at genoptage behandlingen af en sag, efter at sagen er blevet påklaget til Energiklagenævnet. 1. instansen har ikke mulighed for at genoptage sagen, såfremt den er påklaget til Energiklagenævnet. Klager kan dog eventuelt tilbagekalde klagen, hvorefter 1. instansen vil kunne genoptage den konkrete sag.

Påklagede afgørelser kan kun ændres af rekursinstansen

Sagen drejede sig om, at Østjydske Halmvarme a.m.b.a. havde klaget over, at Energistyrelsen havde truffet afgørelse om at give virksomheden et pålæg om at realisere energibesparelser m.v. i medfør af bestemmelser i bekendtgørelse om energispareydelse i net- og distributionsvirksomheder. Energistyrelsen ophævede efterfølgende pålægget, idet Østjydske Halmvarme a.m.b.a. var en varmeproducerende virksomhed uden slutkunder og dermed ikke omfattet af den pågældende bekendtgørelse. Energiklagenævnet bemærkede, at da Energistyrelsens afgørelse var påklaget til Energiklagenæv-

net, var det alene Energiklagenævnet, der som rekursinstans havde kompetence til at ændre Energistyrelsens afgørelse. Energistyrelsens meddelelse om, at styrelsen havde ophævet pålægget, blev herefter forstået således, at styrelsen indstillede, at klagen blev imødekommet. Energiklagenævnet lagde herefter til grund, at det var ubestridt, at Østjydsk Halmvarme a.m.b.a. ikke var omfattet af den pågældende bekendtgørelse. På denne baggrund fandt nævnet, at der ikke havde været grundlag for at meddele virksomheden det påklagede pålæg og ophævede herefter pålægget.

Sag genoptaget, mens Energiklagenævnet behandlede klage

Høje Taastrup Fjernvarme a.m.b.a. havde påklaget Energistyrelsen afgørelse om ændring af et tidligere udstedt pålæg om realisering af energibesparelser. Mens Energiklagenævnet behandlede sagen, indledte Energistyrelsen en fornyet behandling af sagen og oplyste, at der var taget udgangspunkt i et forkert grundlag ved fastsættelsen af pålæg i afgørelsen. Energiklagenævnet lagde herefter til grund, at Energistyrelsens afgørelse var behæftet med faktuelle fejl. På denne baggrund blev sagen hjemvist til fornyet behandling i Energistyrelsen. Energiklagenævnet bemærkede, at det alene er Energiklagenævnet som rekursinstans, der har kompetence til at ændre Energistyrelsens afgørelse. Førsteinstansen er således afskåret fra at genoptage sin afgørelse, når sagen verserer ved rekursinstansen. (*Energiklagenævnets j.nr. 21-566*).

Afgørelse fra Energitilsynet efter klage til Energiklagenævnet

Anmodning om aktindsigt fremsat over for Energitilsynet, efter at Energitilsynets afgørelse var indbragt for Energiklagenævnet. Energitilsynet gav klager delvis aktindsigt i to bilag, som indgik i Energitilsynets påklagede afgørelse. Energiklagenævnet udtalte, at kompetencen til at træffe afgørelse om, hvorvidt en anmodning om aktindsigt kan imødekommes, tilkom Energiklagenævnet og ikke Energitilsynet, jf. forvaltningslovens § 16, stk. 1. Energitilsynets afgørelse om aktindsigt blev ophævet, og Energiklagenævnet tog herefter stilling til anmodningen om aktindsigt. (*Energiklagenævnets j.nr. 21-578*).

Retssager

Energiklagenævnet har siden nævnets oprettelse i 1996 afsluttet ca. 1.700 sager. På trods af det store antal afsluttede sager har der kun været anlagt ganske få retssager ved domstolene mod Energiklagenævnet til prøvelse af nævnets afgørelser. I perioden frem til 2004 blev ingen af nævnets afgørelser indbragt for domstolene. I perioden fra 2004 og frem har der været anlagt 12 retssager mod nævnet.

Energiklagenævnet har pr. 1. november 2008 otte verserende retssager.

På Energiklagenævnets hjemmeside findes en oversigt over de sager, som er eller har været indbragt for domstolene. Af oversigten fremgår endvidere udfaldet af domstolsprøvelsen.

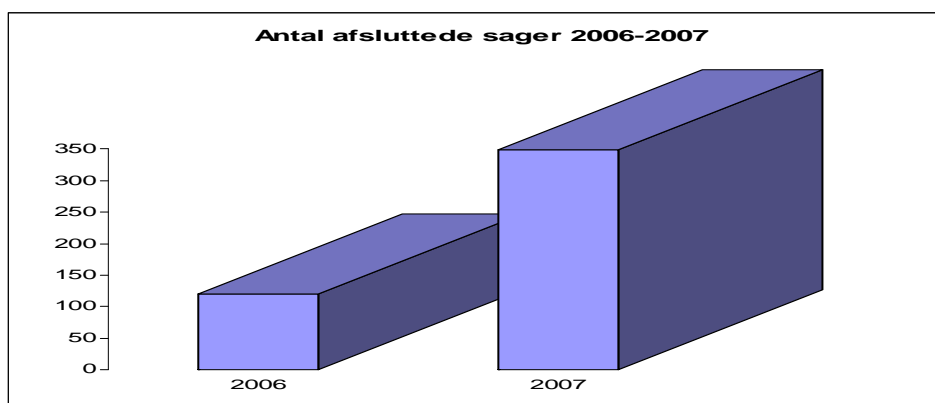
I 2007 blev der afsagt dom i tre retssager mod Energiklagenævnet. Sagerne er alle afgjort af Vestre Landsret. Sagerne vedrører spørgsmålet om, hvorvidt en række vindmøller kunne betegnes som eksisterende vindmøller efter vindmøllebekendtgørelsens § 10, hvilket har betydning for vindmøllernes prisafregning. Energiklagenævnet fandt i sagerne, at de omhandlede møller ikke kunne betragtes som eksisterende vindmøller pr. 31. december 1999. Vestre Landsret gav Energiklagenævnet medhold i alle tre sager (*Energiklagenævnets j.nr. 1013-1, 1013-2 og 1013-3*).

Sagsøgerne har efterfølgende anket Vestre Landsrets domme i de tre retssager til Højesteret, hvor retssagerne verserer.

Sagsbehandlingstider

Antallet af sager indbragt for Energiklagenævnet varierer fra år til år. Typisk modtager nævnet ca. 300 nye sager om året. Energiklagenævnet modtog i alt 158 nye sager i 2007. Energiklagenævnet forventer en markant stigning i sagstilgangen i 2008. Pr. 15. september 2008 havde Energiklagenævnet oprettet 446 nye sager.

Der har fra 2006 til 2007 været en stigning i det antal sager, som Energiklagenævnet har afsluttet. I 2006 blev der afsluttet 120 sager, mens der i 2007 blev afsluttet 349 sager. Stigningen i antal afsluttede sager er illustreret nedenfor i figur 1.

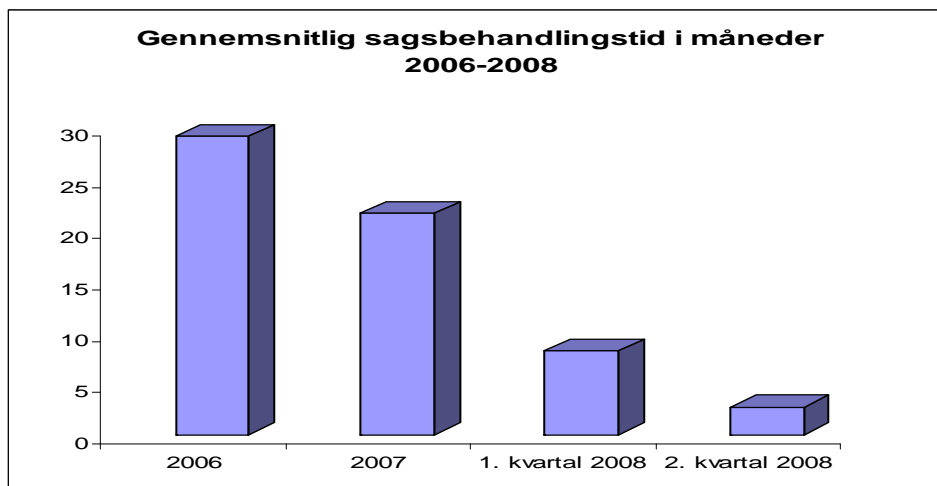
Figur 1.

Energiklagenævnet har i de seneste år og navnlig i 2007 arbejdet på at nedbringe en "sagspukkel", som havde oparbejdet sig i nævnet omkring 2005. Sagspuklen har medført, at nævnets sagsbehandlingstider i de efterfølgende år blev høje. Energiklagenævnet har i 2006 og 2007 arbejdet målrettet på at afvikle sagspuklen og på at nedbringe sagsbehandlingstiderne. Ved udgangen af 1. kvartal 2008 har sagsbehandlingstiderne stabiliseret sig på et tilfredsstillende niveau. Energiklagenævnet vil i de kommende år fortsat arbejde målrettet på at stabilisere og gerne yderligere nedbringe sagsbehandlingstiderne.

Fra 2006 til 2007 er den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for en sag således faldet fra 29,1 måneder i 2006 til 21,6 måneder i 2007, og fra 2007 og frem til udgangen af 1. kvartal 2008 faldt den gennemsnitlige sagsbehandlingstid til 8,2 måneder. I 2. kvartal 2008 faldt den gennemsnitlige sagsbehandlingstid yderligere til 2,8 måneder. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid forventes at stabilisere sig på 5-6 måneder for sager, hvor der skal ske en sædvanlig sagsoplysning og forelæggelse for Energiklagenævnet. I visse andre typer sager herunder visse sager, hvor nævnsformanden træffer afgørelse på vegne af nævnet (formandsbemyndigelse), forventes den gennemsnitlige sagsbehandlingstid at kunne holdes på under 3 måneder. Ener-

giklagenævnet har fastsat målsætninger for udviklingen i sagsbehandlingstiderne i nævnets resultatkontrakt, jf. nedenfor om forventninger til 2008.

Udviklingen i nedbringelse af sagsbehandlingstiderne er illustreret nedenfor i figur 2.

Figur 2.

Forventninger til 2008

Selvom året næsten er gået, når denne årsberetning udkommer, er afsnittet om forventningerne til 2008 alligevel taget med. Det skyldes navnlig, at en del af målsætningerne for 2008 er gennemgående for perioden fra 2008 til 2011.

Energiklagenævnets målsætning er at være den førende juridiske og faglige kompetence inden for nævnets sagsområde. Nævnet vil fastholde og udvikle god og hurtig sagsbehandling på højeste faglige niveau.

Energiklagenævnet indgik i marts 2008 en resultatkontrakt for år 2008-2011 med Klima- og Energiministeriets departement. Resultatkontrakten er gældende fra den 1. april 2008.

En af målsætningerne i resultatkontrakten er at minimere sagsbehandlingstiderne mest muligt.

For år 2008 opstiller Energiklagenævnet følgende mål og resultatkrav for sagsbehandlingstiderne:

- Klagesager må ved udgangen af 2008 have en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på højst 12,0 måneder. I årene frem til 2011 bliver kravene skærpet, således at klagesager ved udgangen af 2011 højst må have en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på højst ni måneder.
- Ved udgangen af 2008 må højst 10 % af de verserende (uafsluttede) klagesager have en sagsbehandlingstid på mere end et år.
- Klagesager vedrørende lov om fremme af energibesparelser i bygninger (f.eks. energikonsulentsager) må ved udgangen af 2008 have en sagsbehandlingstid på højst seks måneder.
- Klagesager, hvor nævnsformanden i henhold til generel bemyndigelse fra nævnet træffer realitetsafgørelse på nævnets vegne (f.eks. i sager om tilslutningspligt), må ved udgangen af 2008 have en sagsbehandlingstid på højst seks måneder.
- Klagesager, hvor nævnsformanden i henhold til nævnets forretningsorden træffer afgørelse om sagens afvisning (f.eks. i sager hvor klagefristen er overskredet og ved manglende klageberettigelse), må ved udgangen af 2008 have en sagsbehandlingstid på højst tre måneder.
- Afgørelse vedrørende en klagers anmodning om at tillægge klagen opsættende virkning skal træffes højst to måneder fra klagens modtagelse/modtagelse af anmodning.

Et centralt mål i resultatkontrakten er, at sagsbehandlingstiderne fra 2. kvartal 2008 og frem nedbringes markant. Sagsgange, rutiner og den tekniske udformning af nævnets afgørelser vil fortsat blive analyseret med henblik på at videreføre den gode udvikling i faldende sagsbehandlingstider.

Som led i at vurdere kvaliteten af Energiklagenævnets afgørelser er der endvidere i resultatkontrakten opstillet en målsætning om, at nævnets afgørelser ikke ændres af domstolene i verserende eller kommende retssager. Dette resultatkrav måles over en 4-årig periode.

Det er yderligere et mål, at Energiklagenævnet mindst én gang om året afholder møder med henholdsvis Energistyrelsen og Energitilsynet med henblik på bl.a. at drøfte indvundne erfaringer, herunder eventuelle uhensigtsmæssigheder i lovgivningen.

Resultatkontrakten er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

Energiklagenævnet vil i de kommende år udbygge nævnets faglige årsberetning. Det er en målsætning, at årsberetningerne fremover udkommer i første halvår af kalenderåret.

---oOo---